

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala

Regisztrációs szám: K/13865

Dátum: 2017 FEBR 08.

Kövér László

az Országgyűlés elnöke részére

Írásbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **kérdést** kívánok benyújtani a Kormány tagjainak feladat- és hatásköréről szóló 152/2014. (VI. 6.) Korm. rendelet 48.§ 5., 13. pontja szerinti feladatkörében eljáró **Balog Zoltán** Emberi Erőforrások Minisztériumot vezető miniszterhez,

„Mit jelent a „mindennapi életvitel szezonalitása”?

„Avagy Ön szerint valóban azért eszik kevesebb rászoruló gyerek a téli szünetben, mert vendégségbe járnak?”

címmel. A választ írásban kérem.

Tisztelt Miniszter Úr!

Tisztelt válaszokat író Államtitkár Úr!

Úgy érzem, hogy Ön vagy nem tudja értelmezni kérdéseimet, vagy csupán csak nem akar válaszolni azokra. Nem csak a jogosultak számával kapcsolatban, de a kiadásokkal kapcsolatban sem volt kimerítő a válasza.

Egyfelől nem értem, hogyan lehetséges az, hogy nem tudják, hogy 2016-ben mennyi volt a hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek száma. Engem nem a KSH adatai érdekelnek, így számomra irreleváns, hogy csak a 2015. évi adatokat tudják – egyébként ezt sem adták meg olyan bontásban, ahogyan kértem. Nem a KSH dönti el, hogy ki a hátrányos illetve halmozottan hátrányos helyzetű, hanem az jogszabályilag meg van határozva. De, hogyha Önök egy támogatást egy jogosultsági feltételhez kötnek, akkor miért nem tudják megmondani, hogy mennyi a jogosultak száma megyéenként?! Valahogyan csak kibökte Czibere Károly és Rétvári Bence is a 208 ezer főt, mint az érintettek összes számát. Vagy az sem volt igaz?

Másfelől teljesen elfogadhatatlan az a válasz, amikor a „mindennapi életvitel szezonalitással” magyarázzák a jogosultak ingadozó számát. Ön szerint: *„Nyilvánvalóan az az életszerű, hogy például a téli szünetben a gyermekek szüleikkel, nagyszüleikkel, családjukkal, illetve vendégségben töltik az ünnepeket, tehát természetesen kisebb lehet az igény a közétkeztetésre.”*

Nem is értem miről beszél, hiszen mi nem általában a közétkeztetésről beszéltünk, hanem a legszegényebb családokban élő gyermekek szünidei étkeztetéséről. Ráadásul az Ön által közölt adatok ezt nem is támasztják alá, mert eszerint akkor húsvétkor járnak legtöbbször a rokonokhoz, meg vendégségbe, hiszen akkor volt a legalacsonyabb a létszám. Sőt még ősszel is kevesebben ettek, mint télen.

Államtitkár Úr vegye már magát és a tárcáját is komolyan!

Válaszában azt írja: „A fentiek alapján nem tartom tehát helytállónak azt a kérdést, amely arra vonatkozik, hogy mennyibe kerülne az étkeztetés, ha minden jogosult igénybe venné azt, ugyanis egyértelműen megállapítható, hogy a feladat hatékony ellátása nem forog veszélyben.”

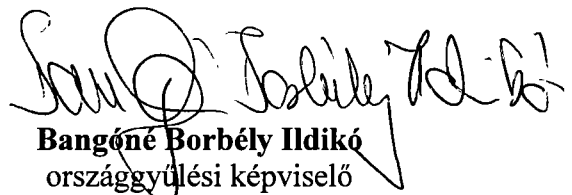
Nem is állítottam, hogy veszélyben lenne. **Miért ne lenne releváns a kérdés, amikor nem kap minden jogosult ellátást? Egyúttal felteszem a kérdést: Ön szerint veszélyben forogna a feladat hatékony ellátása, amennyiben minden jogosult megkapná az ellátását?**

Legutóbbi kérdésemben szereplő több kérdésre sem válaszolt, így ezeket, kiegészítve újra felteszem:

1. **Mennyi volt 2016-ban, az említett időszakokban a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre jogosult gyermekek száma? Közülük mennyien részesültek szünidei étkeztetésben? Kérem, hogy megyéknként adja meg a létszámot!**
2. **Mennyi volt 2016-ban, az említett időszakokban a hátrányos helyzetű gyermekek száma? Közülük mennyien részesültek szünidei étkeztetésben? Kérem, hogy megyéknként adja meg a létszámot!**
3. **Mennyi volt 2016-ban, az említett időszakokban a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek száma? Közülük mennyien részesültek szünidei étkeztetésben? Kérem, hogy megyéknként adja meg a létszámot!**
4. **Mennyi gyermek nem jutott hozzá a támogatáshoz, bár jogosult lett volna rá ezekben az időszakokban, az egyes megyékben?**
5. **Mennyit fordított a kormány az egyes szünidei időszakokban a gyermekek szociális étkeztetésére?**
6. **Mennyivel kellett az önkormányzatoknak kiegészíteniük az állami forrást az egyes időszakokban?**
7. **Értem, hogy automatikusan nőtt volna a fajlagos összeg, ha nő a létszám, de mondja már meg, hogy mekkora központi forrásra lenne szükség ahhoz, hogy minden jogosult gyermek részesülhessen az ingyenes szünidei étkeztetésben?**

Várom megtisztelő és teljes körű válaszát!

Budapest, 2017. február 8.

Bangóné Borbély Ildikó
országgyűlési képviselő
(MSZP)